

завдань. Однак це не означає, що в системі іншомовної підготовки зникає фундаментальне знання. Воно залишається, але починає вибудовуватися за іншими законами: знання – не про запас, а під реальні потреби й проблеми, які можуть виникати в практичній діяльності у майбутніх фахівців. Першорядного значення набувають універсальні (методологічні) знання, що дозволяють оцінювати й прогнозувати майбутнє.

3) Змінюються вимоги до методів і форм організації навчання іноземних мов, а отже і до рівня підготовки викладачів та їхніх ролей у навчальному процесі. Провідними стають активні індивідуальні й групові (спільні, колективні) форми роботи з навчальним матеріалом.

4) Змінюються тип діяльності та характер взаємин викладача й студентів. Студент стає повноцінним суб'єктом діяльності при вирішенні як навчально-професійних, так і власне професійних завдань, одержуючи при цьому необхідну допомогу від викладача.

Література

1. Барыбин А. В. Информационные технологии профессионально-ориентированного обучения иностранному языку студентов технических специальностей: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.02/ А. В. Барыбин.- М., 2005.

2. Гуревич Р. С. Використання інформаційних технологій у навчальному процесі. – К., 2002.

3. Давиденко Ю. Є. Використання інформаційно-комунікативних технологій для мовної освіти // Іноземні мови. – 2005. - № 3. – С. 40 – 41.

4. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования / Под ред. Е.С. Полат. - М.: Академия, 2005.

5. Султанова Б. К. Активизация самостоятельной работы студентов дистанционного обучения на основе образовательного портала: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08 / Б.К. Султанова. - Астана, 2007.

ДЕЯКІ СТРАТЕГІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Артеменко Т.М. (Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»)

Вивчення мови у широкому соціокультурному контексті є дуже актуальним на сучасному етапі. Доведено, що різні аспекти мовної поведінки обумовлені належністю людини до певної соціальної групи, яка є осередком певних соціальних відносин. Питання мовної поведінки досліджуються багатьма вченими. Результати цих досліджень втілюються в практику викладання іноземних мов.

На сучасному етапі об'єктом навчання іноземних мов у вищих навчальних закладах є мовна комунікативна діяльність. Такий підхід пов'язан з комунікативними потребами майбутніх фахівців. Знання закономірностей функціонування мовних одиниць, їх семантичних та прагматичних особливостей допоможе молоді, яка багато подорожує та приймає участь у міжнародних конференціях, легко інтегрувати у різні мовні колективи.

Зазначений підхід до викладання іноземних мов є ефективною стратегією оптимізації процесу викладання іноземних мов. Він вимагає від викладача зміни методики викладання, при якій мова вже вивчається як засіб впливу однієї людини на іншу у процесі комунікативної діяльності. Теорія мовленнєвого впливу вивчає механізми варіативної інтерпретації при функціонуванні мовної системи у будь-якій сфері діяльності людини. Вивчаються пріоритетні фактори успішного використання мови комунікантами для здійснення своїх цілей. Необхідним стає аналіз реального функціонування мови, при якому вивчаються не тільки лінгвістичні, а й соціальні, психологічні та екстралінгвістичні фактори. Для роз'яснення дійсної суті мови викладач повинен звертати увагу студентів на комунікативні аспекти мовленнєвої діяльності, а не тільки вивчати з ними абстрактну систему мовних форм. Студенти повинні розуміти комунікативне призначення мови. Основна мета вивчення мови є навчитися використовувати мову для успішної комунікації, для реалізації своїх комунікативних завдань.

Реальне функціонування мовних одиниць, яке відображає їх комунікативне призначення, можна спостерігати і вивчати на прикладі обміну(exchange) репліками [1, с.186]. Саме простий обмін репліками, який є прикладом діалогічної форми мови, визнається більшістю науковців основною структурною одиницею мовленнєвого спілкування. Вивчення змістовних і композиційних сторін діалогу, аналіз його семантичних особливостей і прагматичних параметрів повинен бути у центрі уваги викладача іноземної мови на сучасному етапі.

Література

1. Макаров Л.М. Основы теории дискурса / Л.М. Макаров. – М.: Гнозис, 2003. – 227 с.

ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Бесараб Т.П. (Національний університет «Юридична академія України
імені Ярослава Мудрого»)

Протягом останнього десятиліття у навчальному процесі все ширше використовується новий вид технічних засобів навчання - комп'ютер. Завдяки своїм технічним можливостям комп'ютер відкриває нові шляхи організації навчального процесу, він може бути використаний не тільки в структурі аудиторного заняття, але і в умовах позааудиторної самостійної роботи. Зазвичай, навчання іноземної мови ведеться у різнорівневих групах і викладачеві серед інших проблем часто доводиться вирішувати:

а) проблему адаптивності, тобто організувати роботу над вивченням матеріалу з урахуванням індивідуальних можливостей кожного студента;

б) проблему оптимізації навчального процесу, тобто забезпечити одночасну роботу всіх членів групи. Технічні можливості комп'ютера дозволяють вирішити ці проблеми.